

може да каже иѣкой, че той го по-осигурива и, тѣй да кажи, заручава го.

— Всякой отъ дѣто тръгва отъ тамъ има исходнитѣ спо-
токож, а дѣто стон отъ тамъ има точките на зрењето си. Не
зnamъ В. И. отъ дѣ тръгвате и какъ стонете гледате, но не ми
се вижда да ви си представятъ прѣдмѣтъ въ сжищинското си
очертание. Азъ както гледамъ на работите и както ги видѣх, ме-
ни си представих, че прѣвратътъ прѣче и много прѣче, както на
пълното им освобождение тѣй и на обединението им; споредъ ме-
не, прѣвратътъ не само не осигурива и не заручава, но още по-
вече отстраивава и удалечава обединението и пълното им
освобождение.

— Или азъ, или вы злѣ гледате.

— Можетъ; но кой отъ насъ гледа по-злѣ или по-добрѣ,
т. е. право или криво, това може да го докаже едно по- внимателно
вгледване въ положението на работите; не обычите ли да направи-
вимъ едно сравнение?

— Съ удоволствие бяхъ ви слушалъ.

— Вы казвате че прѣвратътъ не прѣче, а още, може бы, да
осигурива и заручава пълнота освобождение и обединение на
народа, но на какво основание можете тѣй да мыслите и да ка-
звате? Не на това ли, — дѣто си въображавате, че П. В. пр. Батем-
бергъ чрѣзъ прѣвратъ и пълномощията, като осигури, както той
иска, положението си, и, като вземе властътъ въ рѫцѣтъ си, да
стане свободенъ въ дѣйствията си, ще може да прави самъ онова,
което вижда за добрѣ въ туй отношение, безъ да ся допытва отъ
народътъ, — който въ таквый случаи не е толкозъ щедъръ нито
на парытъ си нито на кръвътъ си, — ще може да набере войскъ
колкото иска, да прокарува бюджетъ, каквъто иска, и да отваря
войни, когато иска; понеже ще има въ свої рѣки и подъ свої
воли всичките срѣдства за да работи свободно за освобожде-
нието и обединението на народа. И тѣй, като стане силенъ и
пъленъ ступанинъ на положението, ще може, когато му вече
скъвии, да поведе своите вонтели напрѣдъ, ще прѣгази балканы-
тъ и ще сгази Источнѣ Румелиѣ, та водею и неволею ще си iж
присоедини. Южна Тракия сама ще му пристане. Отъ тамъ ще
поведе побѣдоноснитѣ си войски да направи един расходокъ до Со-
лунъ и Охридъ и ще подчини Македониѣ; тогава вече ще ся
обърни къмъ Румуниѣ и Сърбиѣ да си види смѣткы съ тѣхъ